

FIETSCLUB LEDIG ERF

VOORJAAR 2013

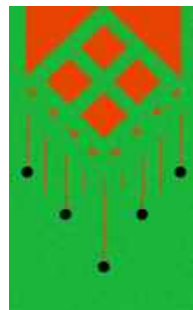
**VOOR DAMESSHIRTRIJDERS
EN HERENBROEKENFIETSERS**

Geboorte nieuws:

Herkennen van fietsonderdelen

Nr. 101: Bidonhouder Elite Roubaix

De Vernieuwde Website:

**Binnenkort op:
www.ledigerf.net**

BULLETIN VOORJAAR 2013

Clubblad van de Fietsclub Ledig Erf

Jaargang 19, Nummer 1

Bulletin voorjaar 2013: inhoud en colofon	3
Redactioneel	4
De redactie gaat fietsen; Contributie	4
Oproep: Openbaar verhoor & seizoensoening 2013	5
Nieuw seizoen, nieuwe kansen	6
Clubkleding 3.0	8
Aankondiging: Ledig Erf Klimtijdrit	9
Ahmed Kebaïli, held van (Frans-)Algerije	10
Dipje in Achterdijk	14
Winterwatjes!	15
Interview: Meer dan alleen fietsen	16
Oproep: Vitamine <i>f</i>	19
Mexico Fietsland	20
Bosfietspret	22
Boekrecensie: DE MUUR, Nr. 39	24
More spinning in de kelders van de bank	25
WK 2013: Bij de neus nemen	26
Schurende Schakels	28
Tocht van de Maand deel 3, Prijsvraag, meer Tochten	29
Fietskalender 2013	30
Open Oog	31

colofon

Bestuur

Jos Smulders	030 - 8789275	voorzitter
Bert Coenen	030 - 2891110	penningmeester
Mini Kalivianakis	030 - 2891110	lid
vacature		lid

Ereleden

Ineke Galama
Frank Wester
Jacob van de Lagemaat
Peter Verhallen
Janine Mariën

Redactie: Patricia Breshamer, Otte Boom, Jan Bultjes

Website: www.ledigerf.net

Webmaster & adreswijzigingen: Henk v. Lingen, henk@vanlingen.net

Vertrek: iedere zondag om 13.00 uur, vanaf café Ledig Erf.

Contributie: 15,- euro per jaar, over te maken op gironummer 766950,

t.n.v. Fietsclub Ledig Erf te Utrecht of contant te betalen aan de penningmeester.

Bijdragen voor het clubblad naar: clubblad@ledigerf.net

Elektronische uitgave: www.ledigerf.net (clubbladen)

REDACTIONEEL

Een roerige winter vol bekentenissen. Was het echt wereldnieuws of toch ook weer niet? Het is opvallend stil gebleven binnen het Ledig Erf peloton. Geen verontwaardiging, verdriet of frustraties. Zelfs niet toen het nieuws uitlekte over het kopen van (klim)tijdritten. Nu het seizoen is gestart kunnen we weer overgaan tot de orde van de dag. Of toch niet? Op 24 maart krijg je een laatste kans om met je geweten in het reine te komen... Een dertigtal spinners hebben reeds maatregelen genomen en hebben besloten om de duur van de training in de catacomben van een oud bankgebouw met maar liefst

50% te verlengen. Bloed, zweet en tranen. We gaan zien welk effect dit heeft gehad! Heb je niets gedaan dit winterseizoen? Geeft niets. De nieuwe sprankelende voorjaarscollectie van het Ledig Erf geeft je zoveel zelfvertrouwen dat je sneller fietst dan ooit te voren. Onder het motto: hard fietsen is leuk, maar samen fietsen is leuker, doet de nieuwe voorzitter een oproep tot teambuilding. Iets minder los, iets meer verbinding, iets meer zorg voor elkaar. Dat lijkt me een mooi vertrekpunt voor een goed seizoen met veel fietsplezier.

Patricia

VACANTE VACATURES DE REDACTIE GAAT FIETSEN!

Vijf jaar clubblad is een hele mooie periode voor een redactie. Ambtenaren moeten tegenwoordig na vijf jaar een 'switch' maken. In beweging blijven. Wij willen fris & flexibel blijven. Een ambtenarenredactie willen we niet worden maar wel fris en fruitig verder fietsen. Waar vind je een clubblad waarin je zoveel kwijt kunt? Zin en onzin. Vreugde & verdriet. Bloedserieus en tamelijk overbodig. Vaste rubrieken of losse flodders: alles kan.

Dus gooien we deze prachtige 'baan' op het Erf voor een enthousiaste nieuwe ploeg. Dit is dus ons laatste nummer. Nieuwe redactie: sta op. Wij gaan fietsen! De redactieleden willen de nieuwe redactie nog best even helpen met het ont-rakelen van het geheim 'hoe maak je het clubblad' en we wachten de uitnodiging af. De nieuwe ploeg kan dan na vijf jaar ook eens kijken wanneer er weer nieuwe clubkleding komt ... Patricia, Jan, Otte

CONTRIBUTIE

De penningmeester is er met de kas vandoor; op trainingskamp naar Zuid-Afrika. De redactie zal tijdens de seizoensopening 15 euro bijdrage innen om dit prachtige blad te bekostigen. Het storten van 15 euro op rek.nr. 766950 t.n.v. Fietsclub Ledig Erf o.v.v. contributie 2013 is ook mogelijk (maar alleen met een dopingvrij attest).

OPENBAAR VERHOOR & SEIZOENSOPENING 2013

OPROEP AAN ALLE LEDEN

Zondag 24 maart 2013, 12.00 uur, Plein voor Café Ledig Erf te Utrecht

Openbaar verhoor

De Waarheidscommissie van Wielierclub Ledig Erf roept alle leden op te verschijnen op een collectief openbaar verhoor. De inquisitie wordt gemakshalve gecombineerd met de geplande Seizoensopening. Aan u wordt een aantal vragen voorgelegd, die u alleen met 'Ja' dan wel 'Nee' dient te beantwoorden. Vervolgens krijgt u ruim gelegenheid uw collega-fietsers er bij te lappen.

De Waarheidscommissie neemt vervolgens ter plekke een besluit over het al dan niet continueren van uw lidmaatschap van Ledig Erf. Die beslissing is onmiddellijk van kracht. Een royement betekent ontzegging van de bevoegdheid het Ledig Erf-parcours te betreden met een twee-wieler. Voor de zekerheid wordt ter plekke uw voorwiel dubbel gevouwen. Verschijnen voor de Waarheidscommissie is verplicht, niet op komen dagen betekent sowieso royement. Waarvan akte.

De Waarheidscommissie,
mrs. Winfrey, mr. Smulders, ir. Bruijnes,
drs. Bataille

*Plaatsing van een foto van de
Waarheidscommissie in dit blad werd
helaas niet toegestaan*

Seizoensopening

Als alle querulanten afgedropen zijn, gaan we met een schoon geweten verder met de seizoensopening van 'Het Nieuwe Ledig Erf'. Teneinde de Nieuwe Voorzitter gerust te stellen, zal die dit jaar nog gepaard gaan met de achterhaalde rituelen, die u gewend bent. Hij mag zelfs een speech houden. Maar de Vernieuwing is natuurlijk niet tegen te houden. Uiteraard hebben wij weer een bekende Utrechtse Nederlander weten te strikken met veel fiets- en TV-ervaring. Zijn naam wordt genoemd voor nog veel grotere uitdagingen. Waarvan akte.

De Seizoensopening-commissie,
Jos, Chris en Pluup

KOMT ALLEN! OM 12:00 (OF KOM NOOIT WEER)

HIER SPREEKT UW VOORZITTER

NIEUW SEIZOEN NIEUWE KANSSEN

Zondagochtend 10 februari. De zon schijnt, de sneeuw smelt langzaam weg, sneeuwkllokjes verschijnen. Een nieuwe lente en een beloftevol fietsseizoen kondigt zich aan.

Bewegen en bewogen

Het is een bewogen winter geweest. Er is geschaatst, op een beduidend hoger en leuker niveau gespind (komend winterseizoen twee groepen op twee avonden??), er is helaas ook weer gevallen en gebroken.

Het spook van Schuld en Boete

Daarboven waarde deze winter het spook van Schuld en Boete in het wielerpeloton rond. Het einde van de bodem is denk ik nog niet in zicht en bij het Ledig Erf moeten we nog aan de lange en pijnlijke weg naar de waarheid beginnen. Dat is hoognodig omdat we allemaal weten dat de zondaars, willen we elkaar dit seizoen

recht in de ogen kijken, eindelijk rekening moeten geven over dat wat er ook bij ons is gebeurd. Zelf eindigde ik (om maar eens wat te noemen) in 2008 als 13e en laatste in de klimtijdrit op de Mont du Chat, ik denk dat er nu zonder meer een podiumplaats in gaat zitten als de maskers afgevallen zijn. Daarover elders in dit blad en tijdens de gedenkwaardige en confronterende seizoensopening van 24 maart 2013 meer.

Waar toe ik me beperk

Laat ik mij nu beperken tot het nieuwe seizoen met de nieuwe kansen:

- * Fietsclub het Ledig Erf is mooier en prominenter aanwezig op het internet.
 - * 'We' zitten op Facebook en wel op: www.facebook.com/FietsclubLedigErf
- Ik hoop dat velen daarvan gebruik gaan maken en allerlei nieuws en ideeën delen.

DR. VAN DER HOOG®
tlijt liefde voor de vrouw

MAK-UP VRIJ - VERBORGENE
PLUUR

WELK MASKER PAST BIJ JOU?

[Klik hier](#)

* Er is zelfs een Ledig Erf-account op Strava zodat je jouw sportieve prestaties met clubgenoten kan delen.

* Als je dit leest heb je waarschijnlijk bericht gehad dat de geheel vernieuwde, mooie en handige Ledig Erf-site in de lucht is: www.ledigerf.net.

Klik, kijk, laat weten wat je er van vindt/ wat je mist (daar zijn we erg benieuwd naar) en doe er je voordeel mee.

* Rond deze tijd zal de 'nieuwe' (zo nieuw is die natuurlijk niet maar wel met een echte LE-broek en LE-windstopper erbij!) kledinglijn beschikbaar zijn zodat er nog meer mensen met trots in buiten- en binnenland het oranje-zwart uitdragen.

* We blijven natuurlijk een fijn zootje ongeregeld maar er zijn grenzen: een beetje ordelijk en in A/B/C gescheiden vertrek betekent meer veiligheid en geeft aspirant-Ledig Ervers de gelegenheid om wat langer aan te haken en niet op de Achterdijk om zich heen te kijken en te ontdekken dat men moederziel alleen fietst. Dat is toch een vervelende eerste kennismaking die mensen afschrikt om nog een keer te komen. Dat moet dus

gewoon anders. Als jullie ideeën hebben hoe dan hoor ik dat graag, op de opening gaan we daarover knopen doorhakken.

Graag meer aandacht voor lijkbekle senioren!

* Ten slotte: een beetje hoffelijkheid op zijn tijd is ook nooit weg. Ik heb zelf mee gemaakt dat ergens onderweg 2 senioren (leeftijd maar iets hoger dan de leeftijd van de gemiddelde Ledig Erver) net op pad zijn met hun nieuwe E-bikes en wat onwennig naast elkaar fietsen. Een wild geraas kondigt zich aan, daarbovenuit in adrenaline doordrenkte kreten "Voor!" "Voor!" en als de meute is gepasseerd en het koppel lijkbekle wegtrekt volgen er nog een paar verwensingen omdat men niet snel genoeg aan de kant ging. Dat kan en moet anders denk ik.

Ik wens iedereen een heel fijn, gezond en onvergetelijk fietsseizoen toe. Geniet. En drink met mate. Jos

Fijn, gezond, onvergetelijk: weg met het buikjesvet

**Compleet
scheiden?**

€625 p.p.

Gratis boekje
Gratis adviesgesprek

Bel (030) 29 82 126

ScheidingCentrum.nl

*Jos vraagt om
ideeën om de
A, B en C's wat
meer te
scheiden en nu
eens knopen
door te hakken*

CLUBKLEDING 3.0

De stofwolken van de “nieuwe voorzitter” verkiezingen waren nog amper neergedwarreld toen in de inaugurele toespraak van de nieuw verkozen jongeling al werd overgegaan tot actie. Behalve het instellen van een Raad van Advies (of is het een raad van 11?) en het aankondigen van initiatieven op het gebied van nieuwe media, werd er geconstateerd dat er geen LE-shirts meer voorradig waren.

Dat klopt. De shirts zijn op, het werd hoog tijd voor een Facebook pagina en Chris en Pluup grossieren in ludieke en goede ideeën, vraag mij af of zij ook weer adviseurs hebben of dat dan de voorzitter weer is. In ieder geval is de rest van het bestuur van nu af vrijgesteld van het schrijven van speeches.

van een adviseur die het klappen van de zweep kent, in dit geval de nieuwe voorzitter.

Afspraken werden gemaakt, speciale biertjes ingekocht en vergaderingen werden belegd. Gelukkig heeft Paul al ervaring met LE-shirts, hij loodst ons dan ook kundig langs alle valkuilen die in deze

Een korte inventarisatie leverde, met betrekking tot LE-Shirts, in ieder geval één versnellend besluit op. Bij acclamatie werd besloten het ontwerp van het shirt niet te veranderen. Het instellen van een kledingcommissie was ook zo gepiept, Joeri, Paul en ondergetekende staken een vinger op. En zo geschiedde. Het eerste besluit van de commissie: het aanstellen

duistere wereld bestaan. Het besluit valt om Jean-Paul Dupree maar eens lastig te vallen (Jos is je nieuwe fiets inmiddels besteld en afgeleverd?). Dit leidt ook tot de keuze van de leverancier van onze nieuwe “werkkleding”, Sportful. Voor de profs van Saxobank-Tinkoff is dit ook een mooie opsteker. We horen het Bjarne tijdens het survival weekje nog tegen zijn

jongens zeggen: “|Zo jullie rijden dit jaar met dezelfde koerskleding als de jongens en meisjes van het Ledig Erf uit Utrecht. Het schijnt dat zij rijden op een speciale nog niet te traceren toverdrank die het herstel enorm bevordert”.

En zo verscheen Tomas (van o.a. Sportful) ten tonele. Op een doordeweekse avond landde hij met zijn roadshow bij JP-D aan de Croeselaan. Stofjes en kruizen werden gekeurd en betast, keuze te over. 's Avonds zeer laat nog vol van alle indrukken gingen we naar huis. Ons besluit stond vast. Meer! Na een inventariserend rondje club bleek dat er draagvlak is: koersbroek en windstopper als uitbreiding van het assortiment. We hadden nog wel een paar noten op onze zang. Zo vinden wij wel dat het om schone kleren moet gaan. Onze kleren worden in Hongarije in elkaar gezet. Een deel van onze commissie heeft kosten, moeite noch

talent gespaard om de knapste, liefste en handvaardigste Hongaarse naaistertjes (allemaal 18+ hoor) te selecteren voor het in elkaar zetten van onze kleding.

De rest hebben wij pragmatisch opgelost, passen, bestellen, betalen en bestellen in 1 swipe. Die paskleding is nog wel wat over te doen geweest. De mannelijke passets bleken aan het einde van de sessies compleet en doordrongen van een penetrante sportlucht. Maar wie oh wie heeft het paarse dames passhirtje in maat XS (we weten dat het gepast is ...) nog in zijn of haar bezit? We willen Sportful namelijk graag te vriend houden.

Het resultaat? Deo Volente bij de seizoensopening. Dus bidden voor arbeidsrust in dat mooie Hongarije, schone wegen en geen stakende chauffeurs en wielrenkleding colporteurs.

Namens de jongens van de sport.ul

Jeroen V.

AANKONDIGING

LEDIG ERF KLIMTIJDRIJ

Schrijf alvast in je agenda: vrijdag 10 mei, na Hemelvaart, wordt de Ledig Erf klimtijdrit gereden vanaf de voet van La Gileppe naar Baraque Michel. Het is rond de 14 km klimmen en er moeten ongeveer 450 hoogtemeter worden overwonnen. Het parcours is voor ieder wat wils want ligt meestal tussen de 3-4% stijging. Net te steil voor de stoempers, niet steil ge-

noeg voor de klimmers. Een zogenaamde 'loper'. Ja, ja, wacht maar! Deze niet te missen happening is ideaal te combineren met De Klimclassic op donderdag en de Waalse Pijl op zaterdag. Vorig jaar versloeg Boom Cavendish op deze klim.

Wie bestijgt dit jaar de hoogste plek op het LE podium? Komt allen! Bram

HELD VAN (FRANS-)ALGERIJE

AHMED KEBÄILI

Modderig en rommelig is het zijstraatje van El Affroun waar de auto van Nord Sud Organisation (NSO) stopt. De rit vanuit Algiers duurde bijna twee uur. In een hoge muur zwaait een gietijzeren deur open. Een rijzige persoon, leunend op een wandelstok, stapt naar voren, nieuwsgierig naar het bezoek uit Holland.

De begroeting is allerhartelijks, de 87-jarige Ahmed Kebâili maakt een montere indruk. Het team van NSO, een van de private organisaties die Algerije internationaal weer op de kaart probeert te zetten na het isolement van de bloedige jaren 1990, installeert alvast de camera.

Kebâili's woon- en geboorteplaats bevindt zich op zo'n 60 km ten zuidwesten van de Algerijnse hoofdstad. Het in de 19e eeuw door Franse kolonisten gestichte dorpje ligt in de schaduw van het Chréa-gebergte dat vanuit de Mitidja-vlakte, het Algerijnse westland, tot 2000 meter oprijst. Een even ontzagwekkend als ontroerend massief.

De wielerved Ahmed Kebâili

We installeren ons in de living. Overal artefacten van Kebâili's wielerverleden. Hij blijkt een gedreven verteller en spreekt prachtig Frans. Zijn geheugen is uitstekend - evenals zijn appetijt zo blijkt tijdens de lunch die we in een dorpskantine nuttigen. Kebâili behoort tot een roemruchte generatie Noord-Afrikaanse renners. In de wielerrannalen komen ze echter nauwelijks voor, Abdelkader Zaaf (1917-1986) uitgezonderd. Deze werd op 27 juli 1950 in de verzengende Tour-etappe Perpignan-Nîmes wereldberoemd door - in koppositie - een black-out te krijgen en door omstanders met wijn te worden besprenkeld.

De fiets ontdekte Kebâili in zijn tienerjaren toen hij werkte op de Franse vliegbasis van het nabijgelegen Blida. Het dagelijkse pendelen werd als snel intensief trainen op de uitstekende wegen van de Mitidja. Kebâili meldde zich aan bij Vélosport Musulman (VSM), een in 1936 te Algiers opgerichte wielclub door en voor 'indigènes'. Wielrennen, door de Fransen eind 19e eeuw geïntroduceerd,

was uiterst populair in Noord-Afrika. Baanrennen en wegkoersen floreerden. Aanvankelijk was het een sport voor kolonisten maar vanaf het interbellum in clubverband ook toegankelijk voor inheemse talenten. De Franse overheid bekeek deze ontwikkeling overigens met wantrouwen, want uitermate bevreesd voor nationalistische broedhaarden. Niet ten onrechte. Voor de jonge Kebaïli was koersen een sportieve bevestiging van zijn Algerijnse identiteit en een manier om te ontsnappen aan het racisme van de koloniale samenleving.

Tour d'Algérie Cycliste

Kebaïli was geboren voor de fiets. De tanige, 1 meter 80 lange, coureur vloog over de weg en werd door de Algerijnse sportkrant Champion omschreven als 'notre héron pédalant' (onze fietsende reiger). Hij reed in Frankrijk en in Algerijnse ééndagskoersen zoals 'le Critérium de L'Écho d'Oran', waar ook toprenners Louison Bobet en Fausto Coppi op af

kwamen. Na 1945 zat wielrennen in de lift, in Europa en in Europees Noord-Afrika.

Geïnspireerd door de herstart van de Tour de France in 1947, waar de Algerijn Ahmed Chibane aan deelnam, werd er vanaf 1949 een Tour d'Algérie Cycliste (TAC) georganiseerd. Deze kopie van de grande boucle vond plaats met logistieke steun van L'Équipe en de zegen van Jacques Goddet. Voor het organiserende dagblad, de uitgesproken koloniale la Dépêche Quotidienne d'Alger, was dit een uitgelezen mogelijkheid aan Parijse politici te tonen dat Frans-Algerije onderdeel van Frankrijk moest blijven in een periode dat het Empire langzaam maar zeker verkrumelde. Europese renners zagen in de TAC, in maart verreden, een stevige voorbereiding op het seizoen. Zo reden in 1953 Wout Wagtmans en Wim van Est mee. De Europeanen wonnen overigens de meeste etappes en edities.

Ronde van Algerije 1952: Kebaïli, in de groene trui van best geklasseerde Noord-Afrikaan

Kebaïli zou de Tour d'Algérie nooit winnen maar hij eindigde wel diverse keren als beste Noord-Afrikaan. Hij groeide uit tot een regionale cultheld. En werd uitgenodigd voor de ploeg van Noord-Afrika die in de Tour de France reed. Deze équipe was een fascinerende mix van zowel Algerijnen als coureurs van Europese origine. Vijf keer stapte Kebaïli op in de Tour, twee keer haalde hij de eindstreep, in 1952 als 39e. In totaal zouden de Noord-Afrikanen twee etappezeges behalen, beide in de Tour van 1950. Kebaïli had, naar Europese maatstaven, misschien kunnen uitgroeien tot een sub-topper als hij professioneler was begeleid. Zelf, zo voegt hij mij glimlachend toe, vindt hij trouwens dat hij de beste Algerijnse coureur aller tijden is.

Held van de revolutie

Het uitbreken van de Algerijnse strijd voor onafhankelijkheid, op 1 november 1954, betekende het einde van Kebaïli's wielercarrière. Terwijl Zaaf in Bretagne koerste, verleende Kebaïli logistieke steun aan Algerijnse verzetsgroepen die vanuit het Chréa-gebergte aanslagen plegen. Zijn bekendheid bleek aanvankelijk een prima dekmantel - zo werd zijn auto bij checkpoints nooit gecontroleerd. Maar in juli 1955 viel het doek. Kebaïli werd gearresteerd. En bekende al snel. De koloniale kranten geloofden aanvankelijk niet dat de populaire renner de terroristen steunde. Had 'notre Ahmed' niet zijn carrière aan Frankrijk te danken? In de ogen van de koloniale diehards verdween verrader Kebaïli terecht voor vijf jaar in de gevan-

Ronde van Algerije 1953: links Kebaïli als beste Noord-Afrikaan; rechts de Franse winnaar Vincent Vitetta

te groeien zijn aanwezig. En Kebaïli is nog altijd bij het wielrennen betrokken, als grand old man, die bij prijsuitreikingen uit de coulissen treedt. Bij het afscheid voegt hij ons toe: 'Vergeet Ahmed Kebaïli niet!'

Niek Pas

*Dit artikel vloeit voort uit een onderzoeksproject aan de Universiteit van Amsterdam naar wielrennen in (koloniaal) Noord-Afrika. Zelf ben ik (=Niek, red.) hierin ook als liefhebber geïnteresseerd. De documentaire van John Appel, **SENEGAL SURPLACE** (2003) over de ronde van Senegal met Peter Winnen, maakte destijds indruk.*

genis. En zo werd het idool van Frans-Algerije een held van de Algerijnse revolutie. Tussen de vele oorkonden aan de muur in de woonkamer hangt een in het arabisch opgestelde 'Held van de natie' plakette.

Vergeet me niet!

Na de onafhankelijkheid van Algerije, in 1962, heeft Kebaïli nog een rol gespeeld bij pogingen het Algerijnse wielrennen nieuw leven in te blazen. Vanaf de jaren zeventig werd de Tour d'Algérie georganiseerd als internationale amateurkoers. De jonge Gerrie Knetemann heeft er nog een etappe gewonnen. In de burgeroorlog van de jaren 1990 was koersen onmogelijk. Recentelijk heeft NSO de wielerronde weer op de kaart gezet. Vooralsnog met een bescheiden UCI 2.2 ranking. Maar de ambitie en middelen om

Ahmed Kebaïli: vergeet hem niet!

LEDIG ERF ROUTE

DIPJE IN ACHTERDIJK

De nieuwe weg die Houten een aansluiting op de A12 moet gaan geven, wordt definitief aangelegd. De Raad van State heeft begin februari de bezwaren van een aantal omwonenden ongegrond verklaard.

In het clubblad van zomer 2010 berichtten wij reeds over deze verbindingsweg, het zgn. Rijsbruggerwegtracé, en de impact die die zou kunnen hebben op onze zondagse eindsprint op de Achterdijk. Gevreesd werd toen voor een gelijkvloerse kruising in de vorm van een turborotonde (met opstaande randen tussen de rijbanen), maar uiteindelijk is er gelukkig besloten om de nieuwe weg met een

viaduct over ons tweekilometerpunt heen te laten gaan.

Sterke renners zullen waarschijnlijk juist onder het viaduct verdapperen, om zo een eerste schifting door te voeren.

Een mogelijk voordeel van deze nieuwe weg, die begin 2015 klaar moet zijn, is dat er minder sluipverkeer over de Achterdijk gaat rijden.

Joost van Waert

Prangende vraag voor de sprinters.

Wat geeft meer kans op het winnen van de eindsprint: een onderdoorgang of juist een brug over de weg?

Sprinters: bereken nu reeds uw kansen!

RONDJE IJSSELMEER IN 1 NACHT

WINTERWATJES!

Het idee nestelde zich alweer een paar jaar geleden onschuldig in het hoofd van Jan de Ruiter. Nadien dachten we omstreeks elke 21ste december "had het gekund?" En zelfs wel eens: "het hād gekund!"

Het Rondje IJsselmeer op de kórtste dag. Want laten we wel wezen, het Rondje IJsselmeer op de langste dag is eigenlijk voor watjes.

Er was in 2012 trouwens nog helemaal geen ééndaags Rondje gereden, een doorn in het oog van Langeafstandsman Gerco. Hij voorzag een breuk in zijn mooie (Ledig Erf Book of Records) reeks van zeven-op-een-rij...en wilde dolgraag mee.

De kortste dag viel in 2012 netjes op een vrijdag. Naast Jan, Gerco en ik meldde zich ook Paul voor ons avontuur. Want wat bleek, Jan bedoelde niet de kortste dag, maar de langste nacht! Een hele verademing, we hadden het anders nooit gehaald. Immers, in de zomer fietsten we meestal al ongeveer 16 uur over de 375 km. Met pauzes natuurlijk. In de langste nacht zijn er geen restaurants open, dat zou tijd schelen! Half vijf 's middags weg, 15 en een half uur fietsen, om 8 uur zaterdagochtend finishen, kat in het bakkie.

Helaas, naast de weergoden waren ook enkele andere factoren ons niet goed gezind. Zo bleek Gerco in de nacht van 21 naar 22 december verhinderd te zijn en had de hele onderneming teveel impact op de agenda van Paul. Kees (de man

van de rijdende ravitaillering en warme droge kleren voor onderweg) had ineens een bruiloft over het hoofd gezien.

Met een beetje spijt las ik vrijdagavond laat op een verwarmd terras in Utrecht (in de regen) een meelevend SMS-je: "al op de Afsluitdijk?"

Volgende keer beter! BLOK DIE AGENDA'S BIKKELS – de nacht van zaterdag 21 december op zondag 22 december 2013!

Wat J's.

Slaapfietsen: je krijgt er mooie dromen van

INTERVIEW BRAM VAN DER HULST

MEER DAN ALLEEN FIETSEN

De jonge jaren van Bram

Terwijl Bram (34) een flesje Val Dieu open maakt steekt hij snel van wal: “Ik ben als het ware op de fiets geboren, iedereen bij ons thuis kon meteen goed fietsen. Samen met mijn broer fietste ik altijd de 12 km van Nijmegen naar Overasselt naar de manege, steeds harder om onze tijd te verbeteren.

Na mijn wat ‘rumoerige pubertijd’ was ik op mijn 16e/17e toe aan een gezonder leven: veel bewegen, gezond eten, veel buiten en veel inspanning: mountainbiken werd het. Ik reed wedstrijden op een hele mooie fiets met sponsering (een Specialized Stump-jumper). Maar ja, er was te weinig begeleiding en ik raakte helaas overtraint”.

Opleiding en werken

“Ik raakte ook geïnteresseerd in het biologische en zo besloot ik de opleiding ‘biologisch dynamische landbouw’ in Dronten te gaan doen. ‘Worden wie je bent’ was/is het credo van de school, waar ik nu zelf werk. Dat paste goed bij deze periode: veel fysieke arbeid, buiten zijn: dat maakte me gelukkig.

Na die opleiding ging ik werken op een boerderij in Frankrijk: ik voelde me in de kracht van mijn leven: de hele dag gezond werken en ‘s avonds nog tijd voor een lekker rondje fietsen door de heuvels. Een way of life. Lange ritten (soms in het donker) ‘van kerktorentje naar kerktorentje’. Die rondjes daar: die vergeet ik nooit meer”.

Misschien niet altijd gezond maar wel lekker

Verder ontwikkelen

“Weer terug in Nijmegen leek het me tijd voor een ‘normaler leven’: meer vrije tijd, een sociaal rijker leven en iets met onderwijs. Dat werd zo de lerarenopleiding aardrijkskunde. Het paste goed bij mijn idealisme: betrokken zijn bij de toekomst van de wereld, begrijpen hoe het werkt en dat dan overdragen aan kinderen. Ook het fysische sprak me aan: de bodem, de meteorologie.”

Wanneer wij een beetje wazig beginnen te kijken bij zoveel ideologie, daalt Bram weer snel terug op aarde. “Wanneer ik op de fiets stap, denk ik soms: ‘ik ga op geografische excursie’. Ik houd van het overzicht, kijk veel om me heen en geniet van alles. Het meest pure fietsen is voor mij: fietsen en om je heen kijken. Zo is het racefietsen ook voor mij begonnen, niet uit sociaal oogpunt. Natuurlijk vind ik mensen om me heen leuk, maar vooral als ze zich ook bewust zijn van hun omgeving.

Ik werk nu als leraar aardrijkskunde op ‘De Werkplaats’ in Bilthoven. Laatst was

deze ‘Kees Boekeschool’ nog in het nieuws: Beatrix zat erop (en ging er weer af). Dat werk bevalt me heel goed”.

Doe je aan andere sporten?

“Niet echt: ik heb een beetje aan paardrijden en tennis gedaan”.

Hoe heb je het Ledig Erf gevonden?

“In Nijmegen zat ik bij een nogal fanatieke fietsclub de Wedrenners en bij mijn verhuizing naar Utrecht in 2006 heb ik het Ledig Erf gewoon gevonden op het internet. Ik heb eerst anderhalf jaar meegefietst zonder iemand te spreken. Ik was verbaasd dat de renners na afloop naar het terras gingen en daar bier gingen drinken. Is dat wel gezond?

Ik vond het nogal wat om in een groep te fietsen: ik wilde gewoon lekker hard fietsen, geen wedstrijden, wel als eerste boven zijn.

Op een goede dag ben ik er gewoon bij gaan zitten. Wel vreemd hoor: na het fietsen moet je toch eten? Hier gaat men eerst drinken. De eerste keer (ik zat naast Erik Spierenburg!) viel ik wat uit de toon door een witte wijn ipv een Weihestephan te bestellen. Maar het beviel me eigenlijk wel. Hier heb ik van lekkere biertjes leren genieten ipv saaie wijntjes drinken.”

Bosfietsen

“Door het bosfietsen leerde ik meer mensen kennen. Ik ging gemakkelijker naar het terras. Het gezamenlijke, de activiteiten, de communicatie onderling, dat bevalt me wel. De weekendjes weg, er zitten goede fietsers bij en er zijn mooie vriendschappen uit ontstaan.”

Het Ledig Erf is ...

“een leuke gekke club. Net iets voor mij: niet zo’n club met allerlei vaste regels, er is ook een gesprek over andere onderwerpen dan fietsen mogelijk. Het is voor mij de perfecte verhouding ‘sociaal en de rest’.

Soms is het wel even wennen. Op een tocht rijdt Bert een keer lek: er wordt geroepen maar iedereen rijdt gewoon door. Ook bij een kettingprobleem wordt er niet gewacht. We reden daarna samen ‘volle bak’ om ze weer in te halen en vonden hen dan glimlachend terug op het keerpunt met een bakkie koffie. Daarna konden we erom lachen. Het is goed als het samengaat en ook als het een keer niet samengaat. En iedereen in zijn waarde wordt gelaten”.

Hobby’s naast het fietsen?

Het was ons al opgevallen: Joerie kwam ons bij binnenkomst enthousiast begroeten en luistert vanuit zijn mand rustig naar zijn baasje. “Joerie (‘elke vergelijking met leden van de Fietsclub berust op louter toeval’, red.) gaat vaak mee in de fietskar naar mijn werk in Bilthoven. Rijden met een fietskar is een goede training maar

Joerie maakt zich klaar voor de fietskar (in Laurens ten Dam shirt!)

een fietskar en hard rijden gaat niet altijd samen. Laatst haalde ik een keer te snel in waarna de fietskar kantelde. Joerie en ik hadden wat pijnlijke plekken maar de fietskar lag geheel in puin.

Lekker nietsdoen in de natuur (maar wel houthakken) doe ik in het huisje (zonder stroom) van mijn familie in Noord-Brabant. Van een filmhuisbezoek houd ik ook, maar doe ik nog te weinig.

Ik werk graag met mijn handen: sleutelen aan oude auto's. En natuurlijk aan mijn vele fietsen."

We worden uitgenodigd naar de schuur achter het huis. Er staan racefietsen: een Gios Torino race (1981, de eerste), Giant TCR tijdrif, Ilson 7 Hills, Klein Quantum Pro (2000, de mooiste); ATB's: Klein Mantra pro, Klein Attitude; 'overige fietsen': een Brompton vouwfiets, een Koga randonneur (als stadsracefiets) en natuurlijk de fietskar voor de hond.

'Piep' doet Bram's mobiel: hij heeft zojuist geboden op een ATB als vervangende woon-/werkfiets ...

"Het zijn nogal oude fietsen maar in uitstekende staat. Ik onderhoud ze goed en rijd er graag op".

Leukste, meest trotse prestatie?

"Mijn mooiste fietservering is Parijs – Roubaix: daar komt alles op 1 dag samen. Het meest trots ben ik op de Redoute tijdens de Steven Rooks classic: daar werd ik 2e na Laurens ten Dam (op 10 sec.), de 1e na de prominenten dus. Op plaats 3 van mijn lijstje staat: 'in mijn eentje met bagage weg'. Vorig jaar maart reed ik vanuit Nijmegen alleen naar het Bosfietsweekend in Limburg en dan daar weer gezellig samen met de Bosfietsers.

Zolang je maar voorop rijdt, is in een peloton rijden helemaal niet erg.

Die vrijheid is nog leuker dan hard fietsen. Alleen naar Istanbul fietsen lijkt me wel wat ... En dan soms samen ..."

Wat mogen we niet van je weten?

"In een groep fietsen vind ik eigenlijk niets aan", zegt Bram met een vette knipoog.

Wie is de volgende geïnterviewde?

"Gijs de Rijk. Hij is er de laatste tijd wat minder bij. Hij heeft de unieke gave om mensen op subtiele manier te wijzen als ze iets te serieus nemen. Laatst reden we volle bak de Amerongseberg op en zag ik hem naast zo'n 'wannebe profrenner' komen rijden, zeggende: 'dat is toch zo'n nep-Pinarello he?'. Hij kan enorm

Daar moet dan nog 1 fiets bijkomen!

goed relativeren. Ook bleek hij bij de quiz bij de Opening 2012 veel van (fiets)muziek te weten”.

En verder ...

“Na 3 jaar onrust in de liefde heb ik nu Esther gevonden. Ze fietst weliswaar niet - ze rijdt paard – maar ze begrijpt de ‘toewijding’. Ze houdt van het

Parijs Roubaix 2012: Bos van AreMBERG

goede leven (een ‘Bourgondiër’) en haar moeder komt uit de buurt van Ciney. We denken nu aan een mooie zomervakantie van flink fietsen (ik dan) en daarna kaasjes, biertjes en wijntjes. Dat lijkt me de ideale combinatie ...”

Jan & Otte

OPROEP

VITAMINE *f*

OPROEP

Ooit, vroeger, voorheen, in het verleden was er een tijd dat ik een snelle vrouw was op de fiets die elke zondag trachtte zo lang mogelijk in het wiel van een A-rijder te hangen. Je zou kunnen zeggen dat fietsclub het Ledig Erf mijn ontluikende liefde voor de fiets tot volle bloei heeft laten komen. En dat heeft geresulteerd in een doos vol met bekertjes opgehaald bij verschillende cyclo's, mooie fietsvakanties en fietsweekendjes, stoere MTB tochten en een grote liefde. En wat gebeurt er dan? Juist ja, voortplanting.

In 2008 en in 2010 heb ik 2 zoons gekregen en mijn fietsambities naar beneden bijgesteld. Wel blijven fietsen natuurlijk want geen leven zonder "vitamine F". Elke zondagochtend vertrek ik met mijn nieuwe fietsvrienden van Ekeris fietswereld op 't Goylaan. Om stipt 12.45 uur meld ik mij weer thuis zodat Rodrick met de A's mee kan rijden en wisselen we de wacht bij onze zoons. Daarnaast breng ik vele uurtjes door in de sportschool (met kinderopvang). En wat bleek, vorig jaar tijdens de Ronde van Sardinië zat het cyclogeheugen nog ergens in mijn lijf. Elke dag meedoen om de prijzen bij de dames, afzien tijdens vele uren in het zadel, wat mooi!

Dit jaar een nieuw doel en daarbij doe ik een beroep op jullie. Ik ga deelnemen aan

Alpe d'HuZes, dat idiote evenement waarbij vele mensen meerdere malen de Alpe d'Huez beklimmen en zich daarbij laten sponsoren voor kankerbestrijding. Ik heb mijn mening over het evenement bijgesteld toen ik van dichtbij hoorde wat het losmaakt. Voor meer details check mijn persoonlijke actiepagina (zie onderaan). Je mag een donatie doen via de site, je kunt ook doneren door deel te nemen aan de RPM marathon die ik organiseer op 10 maart. Mij vergezellen op de vele trainingssuren die gedaan moeten worden ter voorbereiding of het opvangen van mijn kinderen om de vele trainingssuren mogelijk te maken zijn natuurlijk ook prachtige manieren van sponsoring in natura. Alvast bedankt!

Annemarie Persyn

<http://deelnemers.opgevenisgeenoptie.nl/acties/annemariepersyn/annemarie-persyn/actie.aspx>

MEXICO FIETSLAND

Laatst hebben wij een bezoek gebracht aan dat kleurrijke land dat Mexico heet. Mexico, het land van macho's en een onverbeterlijke autocultuur, je mannelijkheid wordt er als het ware aan afgemeten en het wordt er met de paplepel ingegoten (zie foto).

Onze zintuigen werden positief geprikkeld toen wij er achter kwamen dat de grootste en drukste straat door het kloppende hart van de binnenstad, de Paseo de la Reforma (te vergelijken met andere hoofdslagaders als de Avenida del 25 de Mayo (Buenos Aires), Broadway (New York) en de Champs Elysees (die wordt bij mijn weten maar één keer per jaar voor een paar fietsertjes afgezet) elke zondag van 07.00 tot en met 13.00 wordt afgesloten voor auto's e.d. ten behoeve van de fietsende medemens. Natuurlijk trekt dit zo af en toe een skeeler of een joggende dierenvriend aan, maar fietsen: da's de hoofdmoot. Uw reporter ter plekke maakte de volgende sfeerreportage.

Jeroen V.

SNEEUW EN IJS IN LAGE VUURSCHE

BOSFIETSPRET

Op 8 december was het zo'n dag: IJskoud met temperaturen rond de -10 in de vroege ochtend. Reden voor Tempo Toer uit Soest om de geplande toertocht af te blazen. Maar er moet toch gefietst worden?

De stad slaapt nog maar wij spreken af bij Fort Blauwkapel. Zelfs een notoire asfalt vreter, Robert Crommentuyn is op een geleende bosfiets van de partij. Verder rijdt Marten zijn afscheidsrondje, Ivan zijn 'in between two waves rondje', Bobo maakt er zijn zoveel duizendste rondje van, voor Jan is het gesneden koek en Wannes fietst het hele rondje met losse handen.

Als snel zitten we in de bossen rond Bilthoven en fietsen we richting Lage Vuursche. Er ligt een pak prachtig verse sneeuw maar onze bosfietsen klieven er probleemloos door-

heen. Geheel tevreden laven we ons bij het pannenkoekenrestaurant van wijlen De Kneet in Lage Vuursche voordat we aan het echte werk beginnen. Als kinderen zo blij fietsen we met een grote

Gesneden koek en losse handen in het bos

Bij wijlen De Kneet krijgen fietsers iets extra's in de koffie

glimlach over het atb parcoursje. Zat er iets in die koffie? Nee het zijn gewoon bergen met serotonine die continu worden aangemaakt. Nochtans is er geen vrouw te bekennen.

Of toch, een eenzame vrouw die ons toeroept dat we stoere bikkels zijn. Gelukzalig kijken we over de besneeuwde hei en denken vol nostalgie terug aan al die fijne sneeuwmomenten van vroeger en nu. We voelen ons kleine jochies op avontuur.

Het parcours ligt er lastig en glibberig bij. Al blijkt Robert een natuurtalent, toch moet ik hem halverwege het parcours komen losbikken met mijn zakmes. Door het vele 'voetje aan de grond' zijn de pedalen en plaatjes vol ijs gaan zitten.

Op de terugweg denk ik aan hoe leuk ik bosfietsen vind. Het in de bossen zijn, de totale focus op het pad voor je, de

coördinatie, de techniek maar vooral het plezier! Natuurlijk, voor de meesten onder ons staat alles in het teken van de wegfiets, maar het bosfietsen is een zeer welkome aanvulling hierop. Je intervalt continu, daar is geen trainingsprogramma voor nodig. Je gebruikt je hele lichaam en fiets beschut, zo heb je veel minder last van kou en regen. En die voorjaarskriebel om weer de weg op te

gaan is ook niet te onderschatten. De profs van weleer zijn precies om al deze redenen gaan veldrijden. Zo kom je de winter wel door.

Mocht je na het lezen van dit stukje ook eens zin krijgen om eens mee te gaan op bosfietsavontuur? Mail Jan de Ruiter om bij de bosfiets mailing te worden bijgevoegd.

Bram

Als kinderen zo blij

DE MUUR, NR. 39

Het nummer van januari is een geslaagde poging om een ander en genuanceerder beeld te schetsen van professionele sport en het gebruik van doping.

In tegenstelling tot veel andere media komt uit de artikelen een uitvoerig beeld naar voren van de oorzaken, het nut en de consequenties van dopinggebruik in de wielersport. Wat mij vooral opviel is dat o.a. Tim Krabbe, Bert Wagendorp, Peter Ouwekerk, Frank Heinen, Hein Verbruggen duidelijk de onderliggende problemen naar boven brengen die verbonden zijn met professionele topsport als amusements industrie. De laatste tijd is het angelsaksische ideaal van eerlijke en faire sport bij bestuurders, overheden en publiek leidend geworden. Wat daarbij vergeten wordt is dat sport per definitie niet eerlijk is en nooit kan zijn. Het is niet eerlijk dat de winnaar harder fietst dan de anderen. De topsporter met de beste coach, de beste training, het meeste geld heeft altijd een 'oneerlijk' voordeel.

Over doping wordt beweerd dat het 'onverenigbaar is met de geest van de sport'. Het commentaar van Rudi Altig hierop legt de vinger op de zere plek: "we zijn geen sporters, we zijn profs". Bij het grote publiek is de beeldvorming wielrennen=doping=bedrog inmiddels onuitwisbaar. Zorgvuldig wetenschappelijk onderzoek naar het nut van producten die op de dopinglijst staan wordt niet gedaan. Iedereen weet toch dat het prestatie bevorderende middelen zijn, daarom staan ze toch op de lijst? Dopingartsen publiceren echter nooit hun bevindingen en de

redenen waarom zij sporters bepaalde middelen voorschrijven. De vraag wat schadelijker is voor de gezondheid: een Tour rijden met of zonder doping, wordt onvoldoende gesteld.

Wat in DE MUUR niet of te weinig aan de orde komt is de verhouding tussen de doping bestrijding in het wielrennen en in andere topsporten (krijgen we ooit de namen van de andere klanten van Fuentes te weten?), om over de bestrijding van liegen en bedriegen in de rest van de maatschappij maar helemaal te zwijgen. Het lijkt er op dat iedereen fout mag zijn behalve sporters en wielrenners al helemaal niet. De Amerikaanse justitie gaat nu Armstrong vervolgen omdat ie gelogen en bedrogen heeft. Gaat justitie dit ook bij politici en bankiers doen? Dan hebben ze nogal wat voor de boeg. Nemen we de overwinning van de geallieerde legers in WOII alsnog af omdat alle soldaten vol met amfetamine zaten?

Helaas is het bereik van DE MUUR beperkt tot de wielersportliefhebbers en zullen de inzichten nauwelijks doordringen tot het grote publiek. Men zal blijven geloven in eerlijke sport zelfs als er miljarden aan worden verdiend. Misschien wordt wielrennen wel opgeofferd zodat de andere sporten 'geloofwaardig' verder kunnen.

Jan Builtjes

**MORE
SPINNING**

**MORE
SPINNING**

I THINK THIS IS THE START OF SOMETHING

BIJ DE NEUS NEMEN

Gisteren, 14 februari 2013, heb ik de startronde van het WK elite-mannen 2013 verkend. Eerst met de fiets, vervolgens nog eens te voet. Voor mij heeft dat rondje van 4,2 km geen geheimen meer. Ik weet: hier gaat de slag niet vallen. Sterker nog: zelfs de startvlag valt hier niet. Hier moet eerst nog iets worden gevierd.

We hebben het over het rondje over le Mura, de na 500 jaar nog volledig intacte, brede begroeide wal die het historisch stadscentrum van Lucca (Toscane) omsluit. Dat feit dient gevierd, op zondag 29 september a.s. doen dat de profrenners, na andere festiviteiten eerder dit jaar.

Na deze wandeletappe is het nog maar 275,4 km.

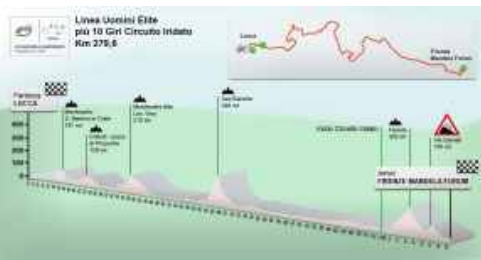
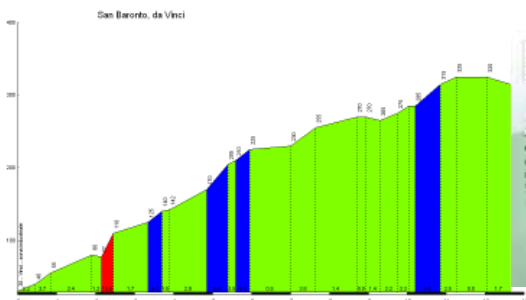
Eens de muur verlaten, geeft de koers-directeur van dienst het officiële startsein. Dan liggen er voor de heren coureurs nog 275,4 kilometers, waarvan een groot deel in lijn, te wachten voordat aan de meet in Firenze duidelijk wordt wie de regenboogtrui (maglia iridata) een jaartje om de schouders mag trekken. In maart ga ik in goed gezelschap het hele parkoers rijden (met de trein terug naar Lucca); vandaag reed ik met Dario al een stukje ervan, met o.a. de klim naar Montecarlo (woonplaats van Michele Bartoli). Dames

en heren, lieve lezers, ook u kunt het WK-parkoers rijden. Op zaterdag 21 september wordt namelijk de toerversie georganiseerd; details daarover heb ik nog niet.

Pinokkio

In het huidige licht gezien hebben de organisatoren van het WK Wielrennen op zijn zachtst gezegd een opmerkelijke daad verricht door Pinokkio als mascotte voor dit WK te kiezen. De neus van het manneke groeit namelijk als hij liegt. Op het moment van keuze stonk het al wel flink in de wielersport, ook met een kleiner geval goed waar te nemen. Maar de ‘schandalen’ in de sport hadden nog niet de omvang bereikt waar we nu aan gewend zijn geraakt. Pinokkio is de hoofdperson in een vertelling van Florentijnse schrijver Carlo Collodi (1826-1890). Die ontleende zijn schrijversnaam aan het dorp Collodi, nabij Lucca, waar zijn moeder was geboren. Voor de organisatoren is Pinokkio hèt symbool van de streek, hij straalt namelijk trots en sportiviteit uit, met de blik gericht op de horizon, als om optimisme richting

de toekomst uit te drukken. En dat is nu precies wat het wielrennen op dit moment nodig heeft, zeggen de organisatoren nu.

San Baronto als scherpstrijper?

Waar gaat de slag wel vallen dan? Zeker niet in Collodi, waar de renners ook langs worden geleid. Het zal wel op het circuit in Firenze zijn, een rondje van 16 dat 10x moet worden afgelegd. Daar ligt bij Fiesole een pittige anderhalve klim. Die moet dus ook tien keer. Sparen voor de laatste drie, Thomas! Voorin het traject moet er ook al wat worden geklommen, 3x. De klim van San Baronto lijkt me het meest ambetant, hier zou een groepje wel eens voor lang kunnen wegrijden. Zoals gezegd, in maart ga ik er eens goed kijken en de kansen inschatten. Ik weet nu al dat ik er daar afgereden zal worden. Om er maar mee te zeggen dat de beteren hier een kans hebben. Ik zet mijn geld op Taylor Phinney. Niet als STAVA-KOM op deze klim, maar wel als uiteindelijke winnaar.

Bloedzakken en spuiten

Ik ben overigens wel benieuwd wie er tegen die tijd eigenlijk nog aan de start mogen verschijnen. De bloedzakken en spuiten met epo en testosteron en wat dies meer zij vliegen momenteel in het

rond, ook hier in de buurt van Lucca. Dan gaat het weliswaar over de reeds uitgetreden Mario Cipollini, alias Il Re Leone, die als 'Maria' bij de heer dokter Fuentes bekend zou zijn. Maar Fuentes had een clientèle waar ook nu nog actieve coureurs deel van uit maakten. Misschien moeten die straks wel verplicht passen voor het WK.

Mario vliegt intussen wat timide tegen de in de pers verschenen beschuldigingen in en doet dat via zijn advocaat. De kranten hier doen dat ook, er in vliegen, maar dan

Een renner die stimulans zoekt bij Den Drank

steviger. De onderste spuit zal boven komen!

Zo wordt in Il Tirreno van vandaag het verhaal opgerakeld over een kamermeisje van Hotel Santa Cristina in Prato waar een deel van de rennerskaravaan, waaronder Mooie Mario, tijdens de Giro d'Italia van 1996 (!) de nacht doorbracht.

Dat was aan de vooravond van de 11e etappe richting Marina di Massa. Mario sliep met zijn eigen vrouw, dat wel. Maar het 30-jarige kamermeisje verklaarde dat zij zich de volgende ochtend bij het legen van de prullenbak had geprikt aan de naald van een spuit, die zou zijn gebruikt voor 'niet toegelaten praktijken'. Zij eiste

200 miljoen lire aan schadevergoeding voor het toebrengen van lichamelijk letsel. Hoe dat afliep weet de krant niet precies. Wel dat Mooie Mario die etappe in Marina di Massa won ...

Afijn, het wordt vast een groot spektakel, al is daar hier in Lucca nog niet zo heel veel van te merken. Maar in de sector huisjesverhuurderij en dito qua fiets is het reeds grote drukte wegens het WK. Ik ben er in ieder geval zeker bij. Wil jij dat ook? Dan beter snel tot actie overgaan. Goed idee om kijken te combineren met zelf een stukkie fietsen hier. Joep

SCHURENDE SCHAKELS

Otte's roddelhoek

* Wij wensen brekebeen Jacob wederom een 'snel herstel' toe. En titanium benen.

* En ook nog bottenbrekers Aad (schouder) en Kees V. (elleboog), nota bene achterop gereden op de stadfiets!

* Is het tijd voor een Bottenbrekerstrofee?

* Laten alle renners weer hun snor extra groeien voor de taartjes bij De Opening?

* Al is de Pelotonmail nog zo snel, op de nieuwe site kunnen ze ook best wel.

* Bosfietsers worden steeds 'jonger'.

* Het begrip 'opgesloten zitten' krijgt een speciale dimensie wanneer je in de kelder van een voormalig bankgebouw spint.

* Je bidon met spinnen weggooiden in de eindsprint helpt niet echt.

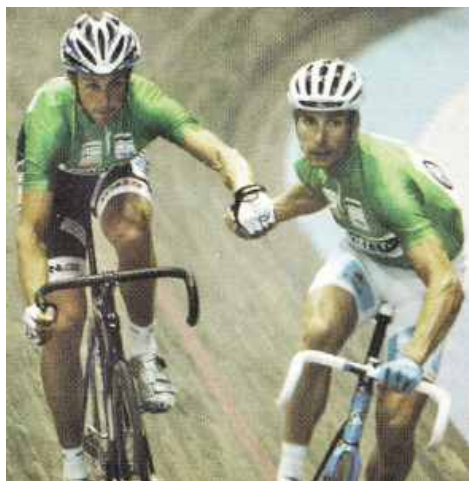
* Het was alweer jaren geleden dat ik Ledig Erfers Heineken zag drinken (in O'Leary's Pub na het spinnen).

* Wanneer de brouwerij van dat heerlijke Windhoek Lager in Nederlandse handen

komt, weten wij wel van wiens geld.

* Hier was de ruimte voor de roddel die het daglicht niet kon verdragen.

* Hoedt u voor de scherpe roddels van de nieuwe redactie!

*Redactie aflossing in de Grote Prijs Ledig Erf
(zie pagina 4 van dit blad)*

TOCHT VAN DE MAAND DEEL 3

PRIJSVRAAG, MEER TOCHTEN

Ook in 2013 zijn er weer Tochten van de Maand, waaraan iedereen, van ieder niveau (A, B of C) kan deelnemen: traditionele tochten en twee onbekende tochten in België. Het systeem blijft onveranderd. De tochtcoördinator organiseert de overnachtingen en het vervoer. Je hoeft je alleen maar op tijd aan te melden en te fietsen. Hou de Ledig Erf Media in de gaten voor extra informatie.

PRIJSVRAAG

Voor de maand juli is er geen aangewezen tocht. De afgelopen twee jaren was de deelname in de zomer gering door vakanties en de overmaat aan aanbod in het (verre) buitenland. Voor juli schrijven we een prijsvraag uit. Op de kalender van de vernieuwde Ledig Erf website is een

selectie van tochten te vinden voor de maand juli. Kies een tocht uit, maak je keuze publiek en ga er met zoveel mogelijk Ledigerfers heen. De Tocht waar de meeste renners heen gaan is de Tocht van de Maand juli. De initiatiefnemer of -neemster krijgt een bijzondere prijs.

MEER TOCHTEN

Maar ook voor de andere maanden is op de website een tochtselectie van de TvdM-commissie te vinden. Bekende en minder bekende tochten op elk weekend tussen half maart en eind september. Uitzoeken maar en neem andere Ledigerfer mee.

We wensen iedereen veel fietsplezier.

De Tocht van de Maand commissie

KALENDER TOCHT VAN DE MAAND

Zondag	21	april	De Bollentocht (start: Utrecht)
Zondag	5	mei	Crêtes Thudiniennes (Start: Estinnes-au-Mont , prov. Henegouwen)
Zaterdag	1	juni	Tour de Gaume (Start: St. Marie-sur-Semois, prov. Luxemburg)
Weekend	17-18	aug.	Rondje IJsselmeer in twee dagen (start: Utrecht)
Zondag	15	sept.	Brouwerijtocht (start: Utrecht)

Wat moet je doen als je mee wilt?

- meld je minimaal twee weken van te voren aan bij de coördinator
- laat weten of je zelf een auto hebt, hoeveel extra renners je kunt meenemen en hoe laat je kunt vertrekken
- laat weten of je wilt overnachten

De coördinatoren zijn:

Bollentocht: Joost van Waert
Thudiniennes: Jan Bultjes
Tour de Gaume: Jan Bultjes
Rondje IJsselmeer: Patricia Breshamer
Brouwerijtocht: Otte Boom

FIETSKALENDER 2013

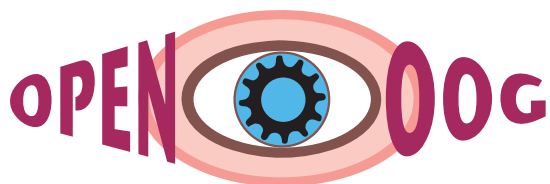
Activiteiten Fietsclub Ledig Erf:

Zondag	24 maart	Opening van het fietsseizoen	
Zondag	21 april	De Bollentocht, 180km	Tocht v.d. Maand
Zaterdag	27 april	Randje Utrecht, 260km provinciegrens (inl. Janine Mariën)	
Dinsdag	30 april	Allerlaatste Bea-BoBo (inl. Hans van Bohemen)	
Zondag	5 mei	Crêtes Thudiniennes, 80-125-165 km	Tocht v.d. Maand
Vrijdag	10 mei	Klimtijdrit Baraque Michel (inl. Bram van der Hulst)	
Zaterdag	1 juni	Tour de Gaume, 92-123-150 km	Tocht v.d. Maand
Zaterdag	22 juni	Rondje IJsselmeer in één dag 380km (inl. Gerco Meijer)	
Weekend	17-18 aug.	Rondje IJsselmeer in 2 dagen, 380km	Tocht v.d. Maand
Zondag	15 sept.	Brouwerijtocht	Tocht v.d. Maand
Zaterdag	5 okt.	Tijdrit + Seizoensafsluiting	

Overige activiteiten:

Zaterdag	30 maart	Ronde van Vlaanderen voor wielertoeristen, Brugge (244km) / Oudenaarde (134km)	
Zaterdag	13 april	Toerversie Amstel Gold Race, 50-100-150-250km	
Donderdag	9 mei	Klim Classic Classic, Cycloportive, 110-160km	
Zaterdag	11 mei	Waalse Pijl, Spa, Ardennen, 120-160-210km	
Zondag	19 mei	Tilff-Bastogne-Tilff, 246km, Angleur, Ardennen	
Zondag	2 juni	Limburgs Mooiste, div. afst., Race & ATB, Heerlen	
Zaterdag	8 juni	Les Trois Ballons, Vogezen, 205km	
Zaterdag	15 juni	L'Ardèchoise, Frankrijk, 125-278 km	
Zo-Za	23-29 juni	Tour Transalp, start Mittenwald, Cycloportive 806km	
Zondag	30 juni	Dolomieten Marathon, La Villa, 138km	
Zaterdag	6 juli	La Marmotte, cycloportive, Bourg d'Oisans, 174km	
Zaterdag	20 juli	Aywaille-Bastogne-Aywaille, 80-110-155-180km	
Zaterdag	3 aug.	Sean Kelly, Vielsalm, Ardennen, 90-130-160km	
Zaterdag	24 aug.	Velomediane Claude Criquiellion, cycloportive, La Roche, Ardennen, 98-170km	
Zondag	1 sept.	La Charly Gaul, cycloportive, Echternach (Luxemburg), 100-160km	
Weekend	21-22 sept.	Mergelheuvelland tweedaagse, Sint Geertruid, div. afst. Race & ATB	

Kijk voor meer informatie over de **Tocht van de Maand**, andere tochten en het meest actuele overzicht van de activiteiten op de kalender op de website **fietsclub.ledigerf.net** .

Al fietsend door stad en land zag ik ons rijden op onze gestaalde kaders en taaie Titaantjes. Jongens waren we – maar aardige jongens. Al zeg ik 't zelf. We zouden wel eens laten zien hoe 't moest. Joost van Waert

Verbazen zouden wij de wereld, zo kalm en onaanzienlijk als wij daar zaten.

Automobielen zag je toen nog zo niet. De landen lagen eindeloos.

Aan de drank is Bekker niet gegaan. Hij lost schaakproblemen op of slaapt.

Een weinig drank had de weemoed en de somberheid verdreven. Een nieuwe tijd zou aanbreken, nog konden wij grote dingen tot stand brengen.

Eigenlijk deden we niets anders dan praten, roken, drinken en boeken lezen. 's Zondags reden wij uren en uren ver over wegen, waar zij nooit kwamen, en op kantoor dachten wij aan de slootjes en de weilanden, die wij gezien hadden. Hoe zondagavond de zon was ondergegaan achter Abcoû. En zo gaat alles z'n gangetje en wee hem die vraagt: Waarom?

DE NIEUWE TOETER